

האדם והטבע

במאמרו האדם והטבע, כתב א' ד' גורדון (1856-1922):

"היו ימים, אשר האדם לא הכיר את ערך-האוויר, אשר לא ידע, כי באין אויר אין חיים לו ולכל חי על האדמה, כמו שאין חיים לדג בלי מים. וכן היו ימים, אשר לא ידע האדם, מה האור לו ולחיותו... אולם את ערך הטבע בכללו, בכל מרחבו האין-סופי ובכל עמקו האין-תהומי הכיר, כמדומה לך, האדם תמיד, עוד מתחילת ברייתו.

היו ימים, אשר האדם העריץ את הטבע, אשר חשב אותו ואת כל אשר בו לאלהים ויעבוד אותו באמונה. והמשוררים והאמנים – הם הרי לא פסקו משירתם אפילו שעה אחת מיום דעת האדם טוב ורע עד היום הזה. ולאחרונה הנה בא המדע – המדע המושכל, הברור, הבהיר, אשר גילה אפקים חדשים ויאר אור חדש – אור קר ונרא, אבל גדול ונאדר. והנה הוא מחליט, כי 'אין אנו עניים בשעה שאנו נהנים מהטבע הפרוש לפני הכל'...

ובכל זאת יש שמתעורר בך חפץ מוזר להטיל ספק בדבר, אם הכיר האדם, בזמן מן הזמנים, אם רצה באמת ובתמים להכיר מה הטבע לו הגע בעצמך: הנהא עראית מן הטבע, אם תכופה או לא תכופה מספיקה לאדם להוציאו מכלל עניות! הרי לא יעלה על הדעת להחליט כי אין אדם עני בשעה שהוא 'נהנה' מן האוויר, או כי אין הדג חסר כלום בשעה שהוא 'נהנה' מן המים!.. כן, יש שהיצר מסייתך לקרוא: אכן עני גמור הוא מי ש'נהנה' מן הטבע!.."

אנו חיים בעידן שבו ממהרים להספיק, מזדרזים לעבור הלאה, תוך שאנו מוצפים במידע ממקורות שונים, שמרובם כבר התרגלנו להתעלם.

נעצור נא את המרוץ לרגע של התבוננות, הכרה ושמחה על העושר הגדול שנפל בחלקנו – האושר לעסוק במשהו שאנו אוהבים; ההתלהבות והתרוממות הרוח שמציפים אותנו כאשר אנו שותפות לתגליות הילדים.

בעלון זה, כמו גם בכנס, נוכל לחוות כמה מן הרגעים האלה.

ובעלון הבא ובכנס הבא, לאחר שנה נוספת של עשייה פורייה, תוכלנה גנות נוספות לחוות ולשתף.

ברכות!

סימה חדד מה-יפית, מנהלת האגף לחינוך קדם-יסודי, משרד החינוך
ד"ר ענת סלע, מפקחת למדע וטכנולוגיה בגיל הרך, משרד החינוך

ילדי גן רקפת בתל אביב, בניהולה של הגננת שרון צלר, השלימו בציור חצי תמונה של פרפר כחלק מלימוד נושא הפרפרים והסימטריה אשר בגופם

